

Sygn. akt IV CSK 230/17

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku Z. O. i M. O.
przy uczestnictwie E. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 listopada 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 12 października 2016 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opierają wniosek o przyjęcie skargi na występowaniu zagadnień prawnych. Pierwsze z nich sprowadza się do ustalenia, w jaki sposób przedsiębiorca przesyłowy ma wykazać następstwo prawne po swoim poprzedniku w celu stwierdzenia zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu. W drugim z nich skarżący dążą do ustalenia, czy przedsiębiorca przesyłowy może zasiedzieć służebność przesyłu nie tylko w odniesieniu do samych urządzeń przesyłowych i gruntu przez nie zajętego, ale także w zakresie uprawnienia do korzystania ze strefy technicznej i ochronnej rozciągającej się wokół urządzeń przesyłowych.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić.

W odniesieniu do pierwszego zagadnienia należy wskazać, że skarżący nie tyle dążą do abstrakcyjnego ustalenia, w jaki sposób należy wykazać następstwo prawne, ile zmierzają do ustalenia, czy w ściśle określonych okolicznościach tej sprawy do wykazania takiego doszło. Tym samym przedstawione zagadnienie pozbawione jest niezbędnej ogólności i możliwości wypowiedzenia się przez Sąd Najwyższy w sposób mający wpływ na rozstrzygnięcia w innych podsobnych sprawach. Należy też wskazać, że kwestia, czy doszło do skutecznego wykazania następstwa prawnego nie może być przesądzona w sposób abstrakcyjny gdyż, tak jak w okolicznościach sprawy, wszystko zależy od przedstawionego przez uczestników materiału procesowego i jego oceny przez sąd. Ustawodawca nie wprowadza zaś żadnych ograniczeń dowodowych w tym przedmiocie i umożliwia wykazywanie tej okoliczności nie tylko dokumentami, ale także dowodami osobowymi, czy także w drodze domniemań faktycznych.

W odniesieniu do drugiego zagadnienia należy wskazać, że nie pozostaje ono w związku z okolicznościami sprawy. Skarżący nie dostrzegają, że sąd w postępowaniu o ustanowienie służebności przesyłu nie stwierdza w sposób wiążący zasiedzenia służebności na rzecz przedsiębiorstwa przesyłowego, ale jedynie czyni to w odpowiedzi na podniesiony zarzut w toku sprawy. W związku z tym dla oddalenia wniosku o ustanowienie służebności przesyłu wystarczające jest ustalenie, że do takiego zasiedzenia doszło bez konieczności sprecyzowania zakresu i treści tej służebności. Ustalenie więc, czy w ramach zasiedzenia doszło też do objęcia nim tej części nieruchomości, która nie znajduje się bezpośrednio pod linią przesyłową z punktu widzenia rozstrzygnięcia w sprawie była bezprzedmiotowa.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).